

Aztán két

Aztán két teljes napig nem mostam fogat.
Azt hazudtam, hogy a tengerhez költözöm,
vagy a hegyekbe mondjuk, mint Madame Chauchat,
ha már senkihez nem marad közöm.

Amit megjegyzek, az nem túl praktikus.
A mozdulat talán, ahogyan egy könyvet üt fel,
és túl hosszú mondatokat olvas. Kicsit Hans Castorp
legbelül, ezt máshogy nem tudom mondani különben.

Hogy egyszerű, talán ezt gondolnám, a kockás ing,
a túl higgadt szavak, a többi csak röntgenképek
mutatnák. Vagy azok sem. Nem számít. *Never say
never,*
suttogja majd, ha egy történeten kívül marad.

Aznap

és aznap műszempillákat akartam mert arra az
ismeretlen színésznőre szerettem volna hasonlítani
akit egy fekete-fehér filmben láttam egyszer
csak a tekintetét figyeltem végig így a
történetet nem tudom elmondani
a műszempillákat megvettem utólag te pedig
azt mondtad most már egészen mesterkéltség vagyok
és én másfelé néztem ne kelljen elismernem
előtted semmit aztán később elmeséltem
inkább valami teljesen hétköznapi

